

formynderies Reservecfond. Men paa den anden Side maa det være mig tilladt at høre nogen Tvivl om, hvorvidt der vil blive anvendt en saa god Oekonomi i Bestyrelsen, naar Tabet skal dækkes af den store Reservecfond, som hvis det faldt paa det enkelte Overformynderies egen Reservecfond. Efter min Erfaring i den Slags Sager sætte alle saadanne Bestyrelser, der have sand og virkelig Interesse for det, der er overgivet dem at administrere, en Slags Stolthed i at holde de Midler, der paa denne Maade igjennem dem skulle opsamlles, i saa god og komplet en Stand som mulig. Jeg troer, at mængden en Udgift, som ikke vel kan tilbagevises, naar den forlanges, ikke vil blive forlangt, naar vedkommende Overformynderies egen Reservecfond skal bære den, medens den neppe vil udeblive, naar den hele samlede Reservecfond skal bære den.

§ 6 er der en Bestemmelse, som jeg finder overmaade heldig, og som paa en Maade er nødvendig, naar Overformynderikredsene skulle være saa store, den nemlig, at vedkommende Myndling kan høre sine Renter og ogsaa faae sin Kapital udbetalt, naar Myndighedsalderen indtræder, hos den vedkommende Retsbetjent. Der er blot et eneste Udtryk, der giver mig Anledning til at omtale dette Punkt, idet der staaer, at det „indtil videre“ skal være saaledes. Jeg mener, at dette „indtil videre“ skal forståes saaledes, at det er indsat af Hensyn til den forestaaende Omordning af Retspleien, da mulig en anden Autoritet vil komme til at træde istedetfor Herredsfogden, og jeg troer da ikke, at det er Justitsministeriets Mening, at Myndlingerne ved de nuværende Herredsfogders Afgang skulde være udsatte for at miste denne Fordeel. Jeg troer ikke, at det er Meningen, men jeg har dog troet at burde omtale det, for at kunne blive oplyst om, hvad der er Meningen, hvis den, jeg har tilladt mig at fremsætte, ikke skulde være den rette.

Med Hensyn til den i § 7 foreslaaede Baanebestyrelse har jeg ligesom de to ærede foregaaende Talere nogen Betænkelighed ved at see Retsbetjenten tildeelt et Hverv med Hensyn til Taxationen. I Reglen ere Retsbetjentene Mænd, som med alle øvrige Kundskaber,

de kunne være i Besiddelse af, mangle det fornødne Kjendskab til Eiendomspriserne. En anden æret Taler (Faurshou) har foreslaaet, at der i Righed med, hvad der finder Sted ved Kreditforeningerne og Landbygningernes Brandforsikring, skulde være en Repræsentant for hvert Amt. Den Mening kan jeg ikke tiltræde. Jeg troer, at en saadan Repræsentant vil faae et altfor stort Distrikt at repræsentere, til at han kan have det specielle Kjendskab til Panterne, som er nødvendigt. Ganske vist vil han let kunne have dette Kjendskab med Hensyn til de større Eiendomme, men han vil mangle det med Hensyn til de mindre, og da der ikke er anvist ham nogen Leilighed til at faae Rejseomkostninger godtgjorte, tør man ikke antage, at han vil gjøre Toure paa flere Miil for at lære en lille Eiendom at kjende, hvori der søges Laan. At Sogneforstanderskaberne skulle afgive Erklæringer herom, forekommer mig mere hensigtsmæssigt. Muligt vilde det være hensigtsmæssigere, om man istedetfor Herredsfogden satte Amtsraadet, som den lokale Autoritet til at afgive Erklæring om Værdien af Eiendommene. Dette tæller et større Antal Mænd, som have mere Lokalkjendskab til de forskellige Egne af Amtet, saa at jeg troer, at man der lettere vil faae paalidelig Efterretning om Panternes virkelige Værdi, end man kan faae paa den af den ærede Taler antydede Maade. Hvad jeg imidlertid ved denne Ordning især lægger Vægt paa, er den moralske Garanti, som derved vil opnaaes. De Vedkommende ville meget nødig lade Sogneforstanderskabet eller Amtsraadet vide, at de søge et Laan, som ikke bør bevilges; det vil afholde de Fleste fra at fremkomme med Begjæringer, der ere af den Art, naar de maae sig sig selv, at Sogneforstanderskabet eller Amtsraadet maa modsætte sig dem. Det er egentlig Hovedforbelen, troer jeg, der vil være forbunden med at henvise den Slags Afgjørelser til Amtsraadet istedetfor til Herredsfogden.

Ved § 8 er der foreslaaet en Kontrabog, som enhver Bærge skal have. Dette maatte vist i og for sig ansees for ganske heldigt, men jeg kan ikke nægte, at naar det Æneste, Bærgen har med Kapitalen at gjøre, bestaaer i, at han har en Kontrabog, der viser Kapitalens Stør-